

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Antitheses diuinitatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

Natura ad omne tempus, haud ad ver modò?

Florem quis iniecit lapillo illi aureo

Sapphirus.

Sapphiro, an aliquis flos lapidibus gignitur?

Carbunculi.

1620 Vnde igneus vigor & color Carbunculis?

Densatur omnis quippe lapis è frigore.

Quis author hæc agit, coagmentat, mouet?

Conuersio ad
summum rerũ
opificem.

Nunquid voluntas est tua, & robur tuum,

Qui cuncta præstas vt videtur & liber?

Nam robur extendens in immensum tuum,

Aperis, tegis, procedis & stas in loco,

Statione currente, & quietis cursibus,

Formantque naturas figura quæ carent:

Ast ipse natura vniuersa exemptus es,

1630 Fine superior, vt qui cares initio:

A fine abes, distas & à medio procul,

Extra recedens terminis illis tribus:

Cunctis at intus insitus, es extra tamen.

Manifestus, haud obscurus, absque termino:

Sed finis ipsos finientes terminos:

Nullo ordiens initio, nec tempore,

Momento & absque tempore facis tempora:

Vt arte præditus magister mentium,

De admirabilẽ
Des Technolo-
gia & Gram-
matica rerum
analogia.

Quique actionem omnem arte tractare est potis,

1640 Et omne cernens Nomen, & Verbum nouum,

Minutum & Articulum, latensque Pãticeps:

Pronomen omne examinans subtiliter,

Orationis
partes.

Præpositioni omni suum adiungis modum:

Omnemque mundum vertis ipso Aduerbio,

PISIDÆ, MYNDI OPIFICIUM.

Nisi si tuæ esset conscius potentia.

Ac copulante vinculo cuncta alligas:

Porrectionesque arte constantes docens,

Producis omnia sicut acceptum tibi est.

Tempora
ac modi.

Instans, futurum, quod infectum est simul,

Quod subiacet, perfectum, & infinitum, item

1630

Obliteratum iam: modos dein diuidis

In indicantem, perpetuum, & optantem modum.

[Hæc arte inexplicabili connexa sunt.]

At imperante dictione ad formam agens

Cuncta, efficis tibi subditum quod conditum est.

Expersque formæ, omnem induis: statu cares,

Vestigio, motu atque gressu cognito:

Antitheses
diuinitatis.
D. Aug. l. 1. de
ciuit. Dei c. 29.

Namque omnium tu motio & progressio es.

Simplèxque multiplèxque, primus, infimus,

Mediùsque, & altus, latus, imus, magnus, &

1640

Horum nihil, sed inuis in terminis

Affixus es tuæ abditæ potentia.

Vbique præsens, nusquam es, & verso ordine:

Et omnia vnùmque es: licet enim hæc iungere,

Ne fortè formis subtrahatur sensuum

Vnum quod & solum est: at omnium ambitu

Docemus hanc, quæ non capitur, essentiam:

Ac denuò accuratiùs distinguimus:

Ne suspicetur quis mali quid ob OMNIA,

Serièsque sit concretioni quæ fluit.

1650

Nam, Vbique Deus est præpotens, cùm dicitur,

Est nullibi, ex parte altera subiungitur:

No

Εἰ μὴ τὸ σὸν ἀνεῖδεν ἀρρήτως χεῖρας,
 Συζυκτικὸν σπώδεσμον ἄ ἐμβολῆς ὄλοις.
 Αἰεὶ ᾗ δεικνὴ τεχνικὰς ἐπεκτάσας,
 Ἀπύρτα β γαίη παρὰ τὸ σοι δεδιδυμένον
 Μήλων, ἐνεσῶς, ἀδραστηκῶς, ἀδρακείμυμος,

1650 [Σὺ τῶν δὲ *** *** ἀμα
 Αόετος, ὑποστυμυτελικός· ἐγκλίσις νέμων,
 Ορεικὴν, ἀπὸ πρέμφορον, ὀκλικὴν πλέον
 [Ἐνθεῖς δὲ τῶν τῆ τέχῃ τῆ * ἀρρήτων]
 Πρωτακλικῶ ᾗ πύρτα μωρφώσας λόγῳ,
 Ὑποτακτικὴν ὅτι δημουργεῖς τὴ κλίσειν.

Πάμμορφος ὢν, ἀμορφος, ὅσα ἔχον εἶσιν,
 Οὐκ ἴχθος, ὃ κίνησιν, ὃ γινώσῃ βάσιν,
 Πάντων γὰρ εἰ κίνησις, ἢ πύρτων βάσις.

1660 Ἀπλοῖς, μετεκτός, παρῶτος, ἔχαρος, μέσος,
 Ὑψηλός, ὀρεῖς, ἀπλατῆς, βαθύς, μέγας·
 Οὐδὲν ᾗ τῶν τῶν, ὅτι ἐν * ἀβάσις ὀρεῖς *
 Τῆς οἷς ἐπὶ ἕξω μουσικῆς ἐξουσίας.

Ὁ πανταχοῦ μὲν, οὐδαμοῦ δὲ, καὶ πύρτων·
 Καὶ πάντα καὶ ἐν τῶν γὰρ σωμαπτόν·
 Μήπως ὑποαρῆ τῶν καὶ αἰσθησιν τύποις,
 Τὸ ἐν μονωτέν τῆ δὲ (πάντα) σωματέσθ
 Δηλοῦντες αὐτῶ τῶν ἀπερίληπτοι φύσιν·
 Ἀδῆς τέ γ' ἐγκρίνωμεν ἠκριβωμύτως,
 Μήπως * τὰ πάντα ἡ κακὴν ὑπομύδου,

1670 Καὶ δῶμεν εἰρμὸν τῆ ρεούση σωματέσθ.
 Τῶ πανταχοῦ δὲ τὴ τῶν πεφυκέναι,
 Τῶ μηδαμοῦ παρῶσιν ἀντισωματέσθ,

α ἐμβολῆς.
 Hæc lectio
 alium sensum
 adfert, nempe,
 Nisi si tuæ
 esset munus
 hoc potētia,
 Res alligare
 copulante
 vinculo.
 β γίνη. hoc
 si probas, lege,
 Efficeris
 omnia.
 σίχος νοδῶ
 νόμυος

ἴσ. τὸ πᾶντα

ε

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ

^{α διακρίσει.} Μήπως μελαθὲν τῆ διχῆ α Διφασσῆ,
 Τὸ μηδαμοῦ μὲν ἕς ἀνούσιον ῥέπει,
 Τὸ πανταχοῦ δὲ τοῖς μερίοις ἀρμόσει·
 Ἀλλ' ἀνηρόμοις, ὡς ἄν εἴποι τις, λόγους,
 Τὸ πάντα καὶ ἐν, καὶ τὸ μηδαμοῦ πᾶν
 Τῆ πανταχοῦ σφίγοντες ἀνφθεγγία·
 Στερρόν τὸ βάθρον πῆξομεν ἢ δογμαμάτων.
 Εἰ καὶ βάθος γὰρ ἐμβαθύνει σοι λόγου,
 Πρὸς ἕψος ἄρχεις ἐμφανίζῃν οὐ θέλεις·
^{β δὲ παρ.} Εἰ β καὶ πρὸς ἄκρον ἕψος ἄρχεις φρένες,
^{γ εἰς ἄκρ.} γ Πρὸς ἄκρον αὐτὰς ἀνυποσφρέφεις βάθος,
^{δ παείσασθ} Ως μήτε μήκος ἔσθ' ἐπαίπλοοις βάθος,
 Μήτε πλάτος σὸν ἕψος ἕς πέρας τρέχῃν,
 Ἀλλ' ἕς ἀπειρα ἢ ἀπείρων ἢ χύσις.
 Χυθεῖσα, τῆ σὴ τέμνε) πῆρεκταῖσθ·
 Ως εἰ λέγῃν γῆ καὶ τὰ μήπω πρὸς κτίσιν
 Ἐλθόντα τῆ σὴ ζῶπυροῦσαι πρῶταίσθ.
 Εφίσασθ γὰρ, καὶ πῶν ἀφίσασθ,
 Μένων δὲ φύλας, καὶ σκιάς λεωπῆς δίκην,
 Ἐν τῷ κρατεῖσθαι τὰς λαβὰς ἕπεκτρέχῃς.
 Οὕτω σε καὶ νῦν ὄξ ἀπληστίας πόθου
 Μαθεῖν θελήσας, καὶ τρυγῆσαι τὰς λόγῳ
 Τὸν ἀμπελαδία ἢ σοφῶν σε κλισμῆ,
 Οὐκ οἶδα ποῖον βόθρῳ ἄρπασσας λάβω·
 Τῆ ποικίλῃ γὰρ καὶ σοφῆ θεωρία
 Τὸν νῦν μερίζω, καὶ φενοῦμαι, καὶ θέλων
 Ἐλεῖν τὰ πρῶτα, κλέπομαι τοῖς ἐχάλοις,
 Καὶ δυσκατέκτοις ἀνιήχομαι σάλοισι.

1680

1690

1700

Ως

Ne partiatur duplici discrimine, vtriusque
 Quod nusquam adest par sit vacanti essentia,
 Sed singulis Vbique partibus respondeat.
 Dictisq; ceu cuneis sibi aduersantibus,
 Et Omnia, vnúmque, & quod est nusquam retrò
 Vbique nectentes reclamanti sono,
 Sententiarum stabile fulcrum figimus.

680 Quamquam altitudo orationis summa sit,
 Elatus in sublime non vis reterege:
 Sin euehantur corda ad arcem altissimam,
 Reducis ea profunditatem ad infimam,
 Vt longitudo nulla ad imum hoc deuolet,
 Nec latitudo currat ad fastigium:
 At fluxus immensorum ad immensum patens
 Porrectione scinditur fusus tua.

Dei prestan-
 tissimã sapien-
 tiam & essen-
 tiam neminem
 neque dicendo
 neque cogi-
 tando assequi
 posse.
 Ex Psal. 138.

Vt, si loqui ita fas sit, quæ adhuc non condita
 Coniunctione tui excitentur numinis.
 1690 Insistis etenim, ac tum recedis quando ades,
 Manes, fugisq; exilis, atque vmbrae in modum:
 Dum detineris, prensionem tum effugis.

Sic ergo inexploro scientiæ tui
 Amore captus, vineam & desiderans
 Vindemiare conditorum à te omnium,
 Quem carpam & amputem racemum nescio:
 Nam dispari speculatione & vtili
 Mentem meam diuido, premorq; angustiis,
 Ad primaque aspirans, ab imis pertrahor,
 1700 Atq; enato aduersis in vndis æquoris:

Alia diuini
 operum confi-
 deratio & ad-
 miratio.